

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 112/09
Luxemburg, 17 decembrie 2009

Concluziile avocatului general în cauzele C-203/08 și C-258/08
The Sporting Exchange Ltd/Minister van Justitie și Ladbroke's Betting &
Gaming, Ladbroke's International Ltd/Stichting de Nationale Sporttotalisator

Potrivit avocatului general Bot, titularii drepturilor exclusive de exploatare a jocurilor de noroc pot fi autorizați, în anumite condiții, să facă oferta atractivă prin crearea de jocuri noi și prin recurgerea la publicitate

Pe de altă parte, acesta consideră că autoritățile competente, atunci când atribuie unui operator privat dreptul exclusiv de a exploata un joc de noroc în cadrul unei proceduri de autorizare sau de reînnoire a acestei autorizări, trebuie să facă apel la concurență

Legea olandeză privind jocurile de noroc are drept scop protecția consumatorilor împotriva dependenței de joc și combaterea criminalității. Aceasta prevede, pe de o parte, că este interzisă organizarea sau promovarea jocurilor de noroc fără să se fi obținut în prealabil o autorizație în acest scop și, pe de altă parte, că numai un singur prestator pentru fiecare categorie de joc poate obține această autorizație.

Autorizația privind organizarea de pariuri sportive, de jocuri loto și de jocuri cu cifre a fost atribuită Fundației Stichting de Nationale Sporttotalisator (De Lotto). Autorizația privind organizarea de pariuri mutuale pe cursele de cai a fost atribuită societății Scientific Games Racing B.V. (SGR).

Societatea The Sporting Exchange Ltd, acționând sub numele de Betfair, stabilită în Regatul Unit, facilitează încheierea și negocierea reciprocă, directă sau indirectă prin intermediul Internetului, de pariuri pe evenimente sportive, în special pe curse de cai. Cauza C-203/08 are la origine litigiul între Betfair, pe de o parte, și Ministerul de Justiție olandez, de cealaltă parte, cu privire la respingerea cererilor sale în vederea obținerii unei autorizații pentru organizarea de jocuri de noroc în Țările de Jos și cu privire la respingerea acțiunilor introduse de aceasta împotriva deciziilor de prelungire a autorizațiilor obținute de De Lotto și SGR.

Societățile Ladbroke's Betting & Gaming Ltd și Ladbroke's International Ltd, stabilite în Regatul Unit, organizează pariuri sportive, în special pariuri în cotă. Cauza C-258/08 are la origine contestarea de către aceste societăți a procedurilor inițiate împotriva lor de De Lotto, proceduri care urmăresc să le interzică să propună pe site-ul lor Internet persoanelor rezidente în Țările de Jos jocuri de noroc pentru care nu dispun de autorizație.

Hoge Raad der Nederlanden (Curtea de Casație olandeză) și Raad van State (Consiliul de Stat olandez), fiind sesizate în ultimă instanță cu aceste litigii, solicită Curții de Justiție să se pronunțe asupra compatibilității reglementării olandeze privind politica jocurilor de noroc cu dreptul comunitar.

Mai întâi, avocatul general arată că conformitatea reglementării olandeze trebuie examinată în lumina dispozițiilor privind libera prestare a serviciilor. În acest context, este cert că aceasta constituie o restricție la libertatea de circulație menționată.

Avocatul general amintește că, potrivit unei jurisprudențe consacrate, statele membre pot să limiteze organizarea și exploatarea jocurilor de noroc pe teritoriul lor pentru a proteja consumatorii împotriva unor cheltuieli excesive legate de jocuri și să apere ordinea publică având în vedere riscul de fraudă care apare din cauza sumelor importante care pot fi obținute prin intermediul jocurilor de noroc. De asemenea, Curtea a considerat că un stat membru putea în mod legitim să atribuie dreptul de exploatare a jocurilor de noroc unui operator unic.

În acest context, avocatul general consideră, **în primul rând**, că faptul că titularii drepturilor exclusive de exploatare a jocurilor de noroc în Țările de Jos sunt autorizați să facă oferta lor atractivă prin crearea de jocuri noi și prin recurgerea la publicitate nu este, ca atare, incompatibil cu obiectivele urmărite de reglementarea olandeză, considerate în ansamblu, întrucât această atitudine poate contribui la lupta împotriva fraudei.

Cu toate acestea, în măsura în care reglementarea olandeză urmărește, de asemenea, să protejeze consumatorii împotriva dependenței de joc, este necesar ca, pentru a fi compatibile cu acest obiectiv, crearea de jocuri noi și publicitatea să fie strâns controlate de statul membru și să fie limitate. Prin urmare, concilierea celor două obiective urmărite de reglementarea olandeză presupune ca oferta titularilor dreptului exclusiv și publicitatea pentru jocurile autorizate să fie suficiente pentru a incita consumatorii să rămână în circuitul legal fără a constitui, totuși, o incitare excesivă la joc, care ar determina consumatorii, sau, cel puțin, pe cei mai fragili dintre ei, să cheltuiască mai mult decât partea din venituri care poate fi consacrată distracțiilor lor.

Îi revine instanței naționale să aprecieze dacă această legislație, având în vedere conținutul și punerea sa în aplicare, contribuie efectiv la atingerea celor două obiective.

În al doilea rând, avocatul general este de părere că instanța națională, după ce a constatat că legislația este conformă cu dreptul comunitar, nu este obligată să verifice, în fiecare caz concret de aplicare, dacă o măsură destinată să asigure respectul acestei legislații, precum un ordin adresat unui operator economic de a nu permite persoanelor rezidente pe teritoriul național accesul la site-ul său Internet care propune jocuri de noroc, este aptă să atingă obiectivele urmărite de legislația menționată și este proporțională, din moment ce această măsură de aplicare se limitează să asigure respectarea acestei legislații.

În al treilea rând, în ceea ce privește aspectul dacă Regatul Țărilor de Jos, în temeiul principiului recunoașterii reciproce degajat în jurisprudența Curții, era obligat să recunoască autorizațiile care au fost eliberate Betfair de alte state membre, avocatul general amintește că, în temeiul Hotărârii Liga Portuguesa¹, acest principiu nu se aplică autorizațiilor de a furniza jocuri de noroc prin intermediul Internetului.

În al patrulea rând, avocatul general susține că, în cadrul unui regim de autorizare limitat la un singur operator în domeniul jocurilor de noroc, principiul egalității de tratament și obligația de transparență se opun unei prelungiri a autorizației fără a se face apel la concurență, cu excepția situației în care această lipsă a apelului la concurență este justificată în mod valabil. În acest context, îi revine instanței naționale să determine dacă o astfel de prelungire, fără apel la concurență, răspunde unui interes esențial, precum motivele de ordin public, sau unui motiv imperativ de interes general în sensul jurisprudenței, precum protecția consumatorilor împotriva riscurilor de cheltuieli excesive și de dependență de joc precum și prevenirea fraudei, precum și dacă aceasta este conformă cu principiul proporționalității.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

¹ Hotărârea din 8 septembrie 2009, C-42/07, [CP nr. 70/09](#).